

ДІЛО

виходить щодня рано

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. устан. 143.372.
Адреса для телеграм:
Діло, Львів.
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. передплату наперед
Рухомість не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА:
М. сячно: в жовтні 450 зол.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр., фр.
Італії 750 ал., Німеччині 750 ал.,
Швейцарії 3 шв. фр., Чехо-
словацкій 20 ч.к., Румунії 150
лей, Болгарії 750 ал., Австрії
750 ал. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Субота 8 і неділя 9-го вересня ц. р.
сала Т-ва Лисенка, Шашкевича ч. 5

САЛЬОМЕЯ КРУШЕЛЬНИЦЬКА

Тільки два концерти.
Білету в Народній Торговлі.

Нове королівство.

Львів, 5. вересня 1928.

Європа, яка внаслідок війни втра-
тила аж чотири монархії першого
ступня, а саме царства: російське,
австро-угорське, німецьке й осман-
ське, в останніх днях одержала нову
монархію. Дня 1. вересня 1928 р.
національне зібрання в Тірані про-
голосило Альбанію королівством, а
дотеперішнього її президента Ах-
мета Зогу королем. Таким чином
маємо нове королівство на просторі
не цілих 38 тис. кв. км. з міліоном
населення. Серед монархій в Євро-
пі є Альбанія четвертою щодо ве-
личчини монархією після Ліхтен-
штайла, Монака і Люксембурга.

Проголошення нового королів-
ства відбулося від грохоту 101 гар-
матних стрілів для піднесення вели-
кої свята. Одночасно напередодні
прокламаций — по білгородським
зністкам — повішено в Тірані 9-ох,
а в день прокламаций 7-ох протви-
ників нового державного устрою
Альбанії. В тому самому часі при-
хильники республіки звернулися з
меморіалом до Ліги Націй, протес-
туючи проти зміни ладу в Альба-
нії та доказуючи, що його пере-
водяться при допомозі терору і на-
сильства. Також дипломатичні
представники чужинних держав під-
час цієї зміни наблизилися в скрутно-
му положенні. Після ухвали націо-
нального зібрання їм запропонова-
но офіційно взяти участь в акті
прокламаций Ахмета Зогу королем.
Всі дипломатичні представники —
за винятком італійського — після
спільної наради постановили тільки
неофіційно взяти участь в цьому
акті з огляду на те, що з хвилю
зміни державного устрою кіча-
ються фанатичні акредитовані за-
кордонних представників. Тільки і-
талійський посол у Тірані взяв у-
часть в прокламаций альбанського
королівства, признаючи в імені
своєї держави Зогу І. королем і
вступаючи в дипломатичні взаєми-
ни з королівським урядом.

На основі ухвали національного
зібрання змінено альбанську кон-
ституцію, постановляючи, що Аль-
банія є ділочною демократично-
парламентарним королівством; що
королем Альбанії є Зогу І., потомок
своєї родини; що виконавча вла-
да переходить на короля; що ого-
лошення присуду наступає в іме-
ні короля та що король обіймає
пачування після зложення присяги
перед парламентом.
Прокламація Альбанії королів-
ством депо затримувалася. По перше-
ним відстаням цей акт мав наступити
дня 25. серпня. Причини проволочи
облачують то в тихій інтервенції
Англії, то в протесті князя Вільгель-
ма Віда. Та невтомний Ахмет Зогу
при допомозі свого римського про-
тектора поборон усі перепони, що-
би засісти на монаршому стільці у
королівському вінці.

По першій даним Ахмет Зогу
під час коронації хотів прибути ім'я
Скандерберга III, імя альбанського
національного героя. Альбанські
переводники все були більше або мен-
ше незалежні. В XV ст. Туреччина

будучи на вершці своєї імперіаль-
ної могутності, постановила поши-
рити свою владу й на північ Аль-
банію. Та всі турецькі випади про-
ти Альбанії були безуспішними. Да-
рема турецькі армії крісавалися на
збоках горах альбанських скал. В
р. 1461 султан Магомет II мусів при-
знати провідника альбанських па-
стухів Юрія Кастріота, названого
Скандербергом, леним князем Аль-
банії. Видно, що альбанський націо-
нальний герой був справді славним
лицарем, оборонцем свого народу,
борцем за незалежність рідного
краю, коли слава про нього донула
в цілі Східній Європі. Між іншим
Великий полковник Зорко, промов-
ляючи над могилою Богдана Хмель-
ницького, порівнює великого геть-
мана зі славним Скандербергом.

Увійшовши в склад Туреччини,
спершу як ленне князівство, а опі-
сля як турецька провінція, Альбанія
на протязі століть лідила значну
метаморфозу. Більшість провідни-
ків родів приналежала магометансь-
кому віру, але під оглядом культурним,
соціальним і патріархальним ула-
дженям там мало що змінилось. Аль-
банські верховинці аж до 1913 р.
аж до признання незалежності Аль-
банії — після балканської війни —
в лондонському трактаті, зберігли
повну свободу свого внутрішнього
життя і своїх улаженям. Альбанія
знову стала незалежним князів-
ством, а її володарем князь Віль-
гельм Віда. Та альбанська першіна
свобода стала на перепоні змиран-
ням улажити нове князівство на єв-
ропейський зразок. В Альбанії, з
огляду на її положення, з огляду на
те, що вона є ключем до Балкану
і до повного панування на Адріати-
ку, перед війною перехреснувалися
впливи Італії й Австрії. Після війни
суперницьку спадщину по Австрії
оділичила Югославія. В р. 1926, на
основі трактату в Тірані, Італія об-
няла протекторат над Альбанією і
тепер винесла свого ставленика
Ахмета Зогу на королівський сті-
лець.

Ахмет Зогу є молодим, 34-літнім

володарем (родився 1894 р.). Є він
сином гірського земельного влас-
ника з округи Матія. На політич-
ному горизонті з'явився він під кі-
нець світової війни, на чолі збро-
них під своїм проводом верховин-
ців, витискаючи окупаційні війська.
Після звільнення Ессала-Паші в 1920
р. почав він грати більшу політич-
ну роль, стаючи на чолі консерва-
тивної народної партії, яка боро-
нилася первісних племенних улаженям.
Спираючись на поміч Югославії, він
він боротьбу з італійським ставле-
ником Ван Нолі, провідником де-
мократично-популярної партії. В р.
1923 Ахмет Зогу повалив Нолі, який
не міг перевести запроваджених ре-
форм і тому втратив опору серед
вільської класи і понулярність в
краю. Рік пізніше при італійській
допомозі Ван Нолі повалив Ахме-
та Зогу, який втік до Сербії. Зібрав-
ши там альбанських утікачів, сербії
й останки армії Врангеля, він іще в
грудні того самого року вернувся
тріумфатором до Тірані.

Першим завданням Ахмета Зогу
була зміна устрою. Від візду ки.
Віла найвища влада в Альбанії спо-
чинувалася в руках регентської ради.
Скликаючи нині національне зібрання
в січні 1925 р. прокламувало ство-
рення республіки, а 1. лютого 1925
вибрани Ахмета Зогу її президентом,
віддаючи йому і провід уряду.

Тимчасом новий президент, зо-
рієнтувавшись в положенні, відсу-
нувся від слабкої Югославії і пере-
кинувся на сторону сильної Італії.
Договором у Тірані в 1926-ім
році Італія обняла фор-
мальний протекторат над Альба-
нією, що стало причиною затяжного
поумилення між Білгородом і Ри-
мом. Вже тоді ширяли вістки, що
Італія обняла свою нахальникові
королівський вінчик і руку одної з
італійських князівень. Тільки на пе-
репони тому стояла Англія. Видно,
що англійські перепони усунуто, ко-
ли Ахмет Зогу став королем під і-
менем Зогу І., а Альбанія побільши-
ла реєстр європейських монархій.

жизніським поворотом своїх, приналежних
на українській культурі чи культурно-
освітній план, як на „Прогресі“, „Ранку
Школу“, читальню чи захоронку. Коли
жже український податок має бути об-
ложений і тими титарами, то чому
весь збірний з нього на такі цілі по-
датковий грім мусить мандрувати за-
раз на ту ж та ще майже шкідливий план,
а ці частинки з нього не може від-
ти на нашу українську культурно-освіт-
ні потреби. Інакше річ, що в даному ви-
падку винні не тільки наші радні, але
й наші місцеві установи, що не інтере-
суються громадськими бюджетовими
справами і не роблять у відповідному
часі потрібних заходів у тому напрямі,
щоб бодай частину громадського по-
даткового гроша освітати і для своїх
культурних потреб. Дяте приналежну-
ють і беруться цих справ дуже суїчно
всі польські та жиївські установи.

Ми дістаємо від д-ра Т. Огулевського
дуже цікавий аналіз діла з від діла-
ми, діла, що відноситься тільки до од-
ного повіту. Цифри, які далі наведемо, та-
кі пророческі і такі просто загрозливі,
що наз ними мусить глибоко враду-
ватися вся наша громада.

Д-р Т. Огулевський пише: Не маючи
зможі займатися широкою практикою, у-
війшов я до місцевої громадської ради
вільно до повітової, а тієї до загаль-
ського виїзду. Тут я отримав у пра-
дичі в розпорядком Прес Річкової з 17.
к. 1924 та й в розпорядком міністер-
ства внутр. справ з 25. к. 1926 Н. Д. з
75 пов. 403 про автономію бюджету.

Крім рубрик на адміністративні, дорожні,
і шкільні, культурні і шкільні, шкільні і
вільні: IX. суспільної освіти. В цьому
вільні на захоронки, старости і на
звільні білків.

У X. вільні є вільні на різнівидні
різнівидні освіту, білків, трієри, на по-
правку раси худоби, на шкільні вільні
і т. п.

У XI. вільні є вільні на підтримку
вільні промислу і торгівлі, на промис-
лове шкільні, вільні, але уможовити на-
шій сімейній мислі переїзді до міста —
до ремесла і т. д.

Всі ці рубрики є готовими вільніми
аж просить, щоб наші громадські у-
станови асигнували до них відповідні за-
ти на свої чинники, на білків, на
приватні гімнзії, на шкільні монети,
трієри, сієри і т. д. Лише треба за-
йти такими справами шкільні, вільні.
До чого доводять наша байдажність до
громадської практичної роботи та за-
ти до неї, нехай послухати приклад, з
яким в шкільних установах шкільні во-
вільні при затвердженні повітового
бюджету в Турчинець.

Старосту в Турці прокламатор до
затвердження бюджет повіту з вільними
повал 300.000 зол.

Крім адміністративної, вільні на доро-
ги та шкільні, вільні, а там ще з-туди
привільні розклад:

1) На польську авторитету	3000 зол.
2) На жиївську захоронку	5000 зол.
3) На будову власного дому пові- тської захоронки	2000 зол.
4) На будову жиївської захор.	2000 зол.
5) На кошти у Турці	2000 зол.
6) Для польської шкіль	10000 зол.
7) На польську гімнзії	20000 зол.

На українські вільні ми не вільні.
Простіше все це з'ясувати, що Тур-
ці не мають з вільні, української націо-

Занедбана ділянка.

В справі бюджетів громадського самоврядування.

Довгу й важку боротьбу довелося нам
вести за те, щоб добитися виборів до
органів громадського самоврядування,
що цілі десятиліття пробувало під де-
спотичною та руйнівною господар-
ською нахальною комісарією. Остаточно
вибори відбулися. Правда, і сама пере-
старіла куріальна виборча система, що
віль не могла нас задовольнити і цілою са-
мою виборчої практикою не даде нам від-
стоїти виборчої перемоги, яку ми по-
вину бути одержати, та всеж вибори, в
якій вони і не були малі, поклали віль-
уєм тим певнячим і певнячим ціло-
сильним алергічними, а вільніми ціло-
сильні, що розпачливо були в уста-
вах самоврядування, а розпач і госпо-
дарів громадських добром.

У повільній більшості сімейних гро-
мад громадські ради зникли і в руках
лишні національно-освітні геть і в
розпачі повільно громадські, і вільні
до міста та міської вільні наші гро-

мадяні до вільні, хоч і не певнячі, на
громадську господарку. В опів і дру-
гий випадку громадські добре ознайо-
ся під громадським оком і чуткою кон-
тролем.

Одначе не вважаючи на те, читаємо
часто в польській пресі і довідуюся з
приватних джерел або з листів до редак-
ції про факти значного обтяження
громадських бюджетів на всім чужомо-
вільні і переважно навіть ворожі намі-
ри. Чужомо про асигнування на польські
захоронки, кошти, польські читальні та
„домі людей“, а в місцевих не в про-
вільні на всім жиївській культу-
рній та гуманітарній план, та те про в-
вільні бюджетові доповіді на укра-
їнській культурній та культурно-освітній
вільні не асигнувало нічого. Коли ж вільні,
що всі ці бюджетові асигнування має ви-
вільні українській політиці, то не мо-
же а занадто, чому українські ради не
доотривають чужим польським ви-

Центральна Каварня пл. Галицька

а днем 1-го вересня концерт з знаний циган NYARY. 4532-2

Ростемо!

На маргінесі звіту одної школи.

Переді мною звіт мужеської доповідної фахової школи ім. Бориса Грінченка в Львові, веденої „Рідною Школою“. Прочитав я його з зацікавленням і сказав собі: ростемо! Сухі цифри того справоздання так вимовно промовили до мене. В році шкільнім 1922-23 учеників було 124. — два роки перерви — в р. 1925-26 учеників 87, в р. 1926-27 134, в останнім — 226. Це річний приріст 87 проц., отже обсяг дуже потімшаний. Коли лише це tempo і на далі вдалося удержати. А залежить це від трьох чинників: від „Рідної Школи“ як власниці цієї школи, управи і учительського збору та від суспільності.

„Рідна Школа“ як власниця не проявила довіри прозвучання для цієї школи: не укліла її такої матеріальної та моральної підтримки, на яку ця фахова школа повинна була заслуговувати. Проречисто читаємо про те в тому ж звіті. Чесно повідомляю про поставлення Кураторів цю школу в 1924 р. закрила. Правда, „Рідна Школа“ має не тільки ту фактичну школу. Має вона численні клопоти фінансової натури, які гальмують її розвиток у багатьох напрямках. Це треба сказати на її бодяй частинно оправданню. Тому з правдивим пієтетом мушу віднести на цьому місці великі заслуги її директора Танчаковського, невідомим заходам якого серед найнесприятливіших обставин і в „Рідній Школі“ і Кураторії треба завдячити повстання цієї школи і доведення її до року 1926. Маймо надію, що „Рідна Школа“ навіть в добре прозвучанні власних інтересів посягне на доповненням фаховим школам більше уважливості та укліла їм більш ніж досі підтримки.

Учительський Збір і управа школи стоять на висоті свого завдання. В 1926 р. був в при закінченні шкільного року, був і в 1927 р. Оглядаю я тоді вислід цілорічної праці. В р. 1926 аналіз я лише рисуючи учеників зі століття і зі слюсарства. В р. 1927 бачив я також викрої обшив, витинаний з картону. Рисунок був бездоганний, деяких учеників навіть дуже добре, так що не хотілося просто вірити, що це робили малі термінатори, які покинули ледки 4 класи народної школи. Дуже інтересні і дуже добре виконані були викрої обшив з картону. Зі студуванням і призначенням оглядаю я роботу будучих шевських майстрів, а може і власників фабрик.

Свідчить то праці, свідчить труду вложити в них жадні науки і знання люди. Свідчить праці, свідчить труду мусіти вложити в не учителя, щоб такому сирому та працюючому пера в найнекорисніших обставинах, хоч цікавому матеріалови дати найбільшу суму знання.

З подивом пригадується я праці інж. Казимирівна, котрий своїм ученикам шлюсарім дав у вартостіх відбитках нормалі заліза, річ, яку кожний шавуочий собі майстер повинен мати у своїйму вартаті. Чув я, як про цю працю одні знаменитий майстер шавуарський, котрий зі мною оглядав вностау робіт, висловився з правдивим признанням.

Все це свідчить дуже підхідно про праці учительського збору і управи школи, котра зуміла собі такий учительський збір обрати і ним відповідно керувати. Про нову признання праці управи свідчать наведені в справозданні науком серединки школи. Знаю, що на них „Рідна Школа“ не дає нічого а зборав їх упразднить своєю енергією, виклидаючи і вприснувши у різних людей чи то купивши за гроші а дати, чи то їх також вностау то від поодиноких людей то від інститутів.

Могу сумлінно ствердити, що учительський збір і управа виповнили своє завдання більше чим похвально і лише можу висловити побажання, щоб цей загал їх не опускав і в дальній їх праці. І хот досі стрічала їх поодна дружиство, то цілком, яка їм просвічує, через це не повинна збліднути. „Пер аспера ад астра“.

А суспільності? Суспільності поділена в тому випадку на тих, що користають зі школи і на тих, що розуміючи її вагу утримують її.

А тепер питання, чи та частина суспільності, що користує з цієї школи виповнила своє завдання? Відповідь: на жаль, ні! 226 учеників, це мало, бо не 226 а 2226 повинно їх бути! Була! Тільки більше арозуміння для неї. Коли хочемо бути народом, мусимо творити всі вартаті праці. Нинького вартату праці не можемо поминати так як ніякого казати поля не можемо і не сміємо лишати пустерем. Потімшанням є обсяг, що з тих 226 термінаторів 74 себто одна третя є силами селян. Це нормальний прихід селя до міста. Правда, це дуже адоволяючий є факт, що в школі така мала свільність термінаторів-шевиц, хоч майстрів-українців у Львові є пожежна кількість. Це занедабання майстрів-шевиц дається легко усунути. Мішавське Брантво пожежно за це подбати. Було би ганьбою, як що управа школи мусіла асигнувати

шевиц і віділіти їмв малого числа учеників.

Так само негативну відповідь треба дати на питання, чи суспільність виповнила свої обов'язки, щоб утримувати цю фахову школу. Датки в 1926 р. вилосили, читаємо в звіті, 543 зол., а в 1927 а 449 зол., себто впади на половину.

Тако жинше є признаком пожежності цієї школи. А школа, бо значила доповняючи фахової школи може бути більш ніж якоїсь середньої. Ученики цієї школи — то елемент переважно псевдомий, а коли показав і в польських школах і до польських майстрів, то для нас пропащий там більше, що старіють про те різні польські ремісничі буржі. Є це втрата, якої нічим не можна поверти.

Цялий народ повинен не посягати жертв для „Рідної Школи“ хочби навіть в виразним патерезеженням, що на доповняючи фахових шкіл. Треба дати спроможність „Рідній Школі“ виплатити цю школу в потрібні засоби для науки. Читаємо у звіті управи: „до дальшого успішного розвитку школи необхідним є придбати серединки до розкладової науки, як схематикон, більшу свільність поглядових образів, прилади для науки фізики та хемії і навіналь більш свільність підручників“. Хто тріпати аду маєється у справу, то стане йому яким, що ті серединки школи мусіть добути. Ученики, що приходять до цієї школи, не хлющі до науки псевдизмі, переважно в кількостіх перерви в науці. Приходять до школи по пілодежним заняттям у вартаті, отже помучені тяжкою пера фізичною працею. У школі мусіть вностау всего навчитися, бо дома вчитися у них нема часу, а зичило і неми де. Знаю, як вони живуть при бідних родинах, де десятеро тисниться в одній кімнаті.

Все це вимагає величезного накладу праці з боку учителів, а також великого роду серединки до якнайбільше поглядової науки, щоб ученикам полегшити прифювання відомостей і знань. Ці серединки мусимо дати.

Доповняючи фахова школа мусіть розпростися. Її завдання не тільки доповняти своїх учеників термінаторів до технічного іспиту. Це було би за мало. Вона має асигнувати ученика зі собою на ціле життя. В ній повинен ученик, будучи вже фаховим робітником чи майстром знайти все пораді технічної натури. Вона повинна з часом асигнувати у себе майстерські курси, де способні уклічені і виповнені технічними могом би доповняти своє теоретичне арозавання і стати колись чи то майстрами у великих фабричних заводах чи більшими промисловцями на власну руку. Такі курси мусіть стоити на такім рівні, щоб їх адоволяти могли поступати потім навіть до вищих технічних шкіл.

кости. Іна повинна базав частинно партиципирати у своїх же податках, то мені відмовили референти позачай „З пучкаї стрини не було жалючої ініціативи“. Гей, український народі, що з тобою діється? 100.000 зол. вимоктується з тебе на жидівські та польські ціли, а ти ні словечком не обмовиш? Ані на перекру, ані на читальню, ані на книжку, ані на азоронку тобі не треба? Що ти ні інтелігенція у місті та по селах робить?

А треба ще пам'ятати, що турчанський аспіт не в силі зібрати понад 300.000 зол. за один рік на самі пожежні потреби, на подвійну гаку для управління повіту, на ақта секретарів-контролорів і т. д., отже крім азінахсонаних 100.000 зол. з нагоди продажі збір Лиги, ухвалила повітова рада в Турці ще азігнати довертермінову позичку на 100.000 зол. і вертермінову на 6.350 зол.

Останки д-р Т. Окулевський. Додавати щосьбудь до цього не потрібно. Цифри дійсно страшні! Вони доказують, як пожежні, як то нашим коштом, коштом держави і нагоди нагоди азінахсонаних 100.000 зол. з нагоди продажі збір Лиги, ухвалила повітова рада в Турці ще азігнати довертермінову позичку на 100.000 зол. і вертермінову на 6.350 зол.

Хто не вписав ще своєї дитини до приватної школи „Рідної Школи“ — нехай зробить це негайно. — Ніодна українська дитина не сміє пропадати в чужій школі!

По широкому світі.

Поанкар заявив у Паризі Літреземанові, що Франція не може й балакати про евакуацію Надрешини, як довго німецька політика не буде справді мировою.

У Женеві скінчилась друга сесія спеціальної комісії для справ фабрикування зброї. Новий її проект обсуджуватиме Рада Ліги на найближчій сесії.

Еспанський король відвідав англ. м-стра Чемберлена на пароплаві „Орком“.

При візитуванні мексиканського парламенту през. Калес заявив, що арікається своєї кандидатурі при найближчих виборах на президента.

В Індії повторилися крізисні біаки мусульман і індійців.

ОСИП ТУРЯНСЬКИЙ.

Жінка й каварня.

IV.

По обіді, три чверти на другу годину він каже до жінки з таємничо-хитрим усміхом:

— Знаєш, любя, наша любов така велика, що вона забороняє мені відмовити щонебудь тобі, а тобі щонебудь мені. З тієї причини я певний, що коли, наприклад, я захочу тепер, в 2 години, загаянути на хвилину до каварні, то ти з любов'ю до мене не відмовиш мені того...

На ті слова жінка:

— Ні, навіпаки. Я з любови до тебе не лушу тебе від себе, а ти з любови до мене навіть без мого азорони підє не підєш...

Він подумав:

— Агаж то, себже, нівроку тобі ушкварити!

А голосно до неї так:

— Твоє правда. Але подумай, серце: аки мені судилося шаста аяти тебе за жінку, грала в моїх життєвих величанськх ролю каварни... Агаж в каварні я забував холода і мороз у моїх студентській кімнаті. В каварні я поробив усюколюк і іспити, коротко: каварня стала мені

другою мамою, що мені гріла душу й тіло...

— Я думаю, — каже жінка — що тобі тепер коло мене тепліше, ніж коло рідної мами... Правда, що так?

— Воно ніби так... Нема де правди діти.

— А щодо іспитів, то ти їх уже позадвав. Чейже не схочеш у каварні приготуватися тепер до іспиту з гри в карти та з пияття?

— Якжеж ти так?... Агаж знаєш добре, що я в карти не граю й не пью.

— Отже чогож тобі шукати в каварні?

— Хочу знати, чи світ такий самий, як був, чи може запавс... Чи є на світі ще одна пара людей, когра так любилася, як ми обоє?

— На те маеш у хаті „Діло“.

— Вибач, „Діло“ не займається любовними дослідами. Зрештою: самого „Діла“ мені за мало. Я хотів би прочитати німецькі, французькі, англійські, московські часописи... Знаєш... Інакше забуду всі ті мови й тут, у хаті, стуманію...

— Ти коло мене стуманієш?... Дякую за комплімент...

Тут він хитро блансує очима, поцілував жінку й каже:

— Отже знай, серце, що я з лю-

бови до тебе вже другий раз тебе послухаю і як учора, так і сьогодні не піду до каварні...

Зі словами „Ох, мій любий!“ вона кинулась йому на шию.

V.

Під впливом її пестощів у ній чимраз більше закріплювалося переконання, що його дружина — це не кандидатка на майбутню нестерпну гоструху Ксантипу. Ні, це молоденьке ество, найне дитя, яке не може собі уявити якоїнебудь, у своїм розумінні зайвої відсутності чоловіка від себе. Тому його почала тривожити думка, що буде, як вона мимо всіх його хитрощів, обдуманих аусидів, психологічних наступів і дипломатичних підступів таки не пустить його в 5. години з хати?... А він мусить у тім часі з хати вийти!... Інакше з нього стане пантофляний герой, якого світ не бачив!... Нема ради. Треба далі спокійно, холодноокровно, з усміхом філософа, з хитрощами Одисея, з витревалістю й терпелівістю мурашки, з вимовністю Цицерона підготувати рішачоу хвилину, яка наступить в п'яті години. Він динить на годинник: три чверти на третю.

— Дуже тебе прошу, моя квітко веселна, пусти мене!... Я зараз мушу айти з хати...

— Що тобі збилося в голову?.. — дивується жінка.

— Знаєш, я на смерть забув тобі сказати, чому мене щось так тягне до каварні...

— Що тебе тягне?..

— Невже ти забула, що яки не каварня, то ми обоє не жидиби тепер, як голубків пара...

— Не розумію...

— Пригадай собі: агаж в каварні я перший раз тебе побачив, а ти мене. Невже ти булаб мені ухвала мое серце, яки не каварня? Хіба ти булаб би азовилася на золоту вузку моего душі, яки не каварня?... Невже ти булаб мені жінкою, а я тобі чоловіком, яки не каварня?... Отже, коли ми творимо справжнє подружжя, то ми повинні віднести до цієї установи з почуванням найбольшої аличності... Ходім зараз подякувати каварні за те, що вона дала тебе мені, а мене тобі!

— Нас церква азіччала, не каварня. Ні, я там не піду й ти не підєш!

З повагою, яка опанувала вибух веселости, він до неї:

— Даю тобі дальший доказ, як я тебе кохаю: слухаю тебе вже третій раз і вже третій раз не аду до каварні...

Тепер ідуть іще сильніші аняні її чутливості.

(Довіряючи, буде)

Театри.

Великий Міський Театр:
З 7-го з. 7-30 веч. «Між нім і світанком».
З 8-го з. 7-30 веч. «Фансі», опера, виступ
Намквара.

Кіно.

«Аполло»: «Воскрісший орел»
«Лев»: «Лев монголія»
«Сала»: (замкн.) «Байка»: «Перлина та-
ренту»
«Ілліус»: «Шинтун» фільм Лянг.
«Фатаморганга»: «Мала авантюристика»
«Король лапалатей».

Зі спортивного життя.

ПОЛЬОНІА — УКРАЇНА 3:1 (2:0).

Україна без Терлецького, Петрова І. і
Грешука, а другий половині без Борсука
і Бутляка І. на воротях. Трушем на сере-
дній лінії. Немалою на правому кри-
лі. Петровим ІІ на лівому захиснику. Бу-
дем ІІ на правій допоміжній. Силою на ліво-
му захиснику — виступила перше пі-
сля довгої відсутності на грише до бороть-
би з показником противником: Польонією
і Перемінцями (аматарів в Рекордом з ми-
нущого сезону не рахую). Про хід гри не-
ма чого розсудувати. Переваги нема-
ло для двох сторін. Польонія виграла, бо
мала кращий старт до м'ча, ніж наші
мало себелюбні гравці. Друге це причи-
нилося до перемоги Польонії, це несподі-
ваний склад нашої дружини. Бутель І.
як молодий ще і невпевнений до оборони
«світла світла», на своє місце до порі-
вняння вернути Труша, якому пома-
ло тиснути в напад, хіба в іншій дружи-
ні. Сил на повою становили захисники
показували добре: має сили та чисті ви-
ходи. Грешук медіолюбивий, може бу-
ти з нього адоволення. Дітих другий за-
хисник, з хвилями змаганнями шораз
кращий: грав мудро, доміжко, ратуючи
часто в найкращих ситуаціях. Оз-
наче в залозі не його місце, а тільки на
середній допоміжній. На залозі повинні ли-
шитися пар: Грешук та Сиз. З поміччю
підпора своїм завданням виконав тільки
Борсук, і за те (в іронії) його від-
сунули, а замість нього Бутля ІІ.
Хай був новим до м'ча. Грач ней і
Рекордом амів грати, бо це був против-
ник слабкий, а на змаганнях пова-
жних показався як тільки гравцем (Н-ої
дружини). Воробей з поміччю слабкий, по-
винен перейти на постійне на праве кри-
ло на місце Терлецького, який пішов до
міжця. Рак на середній допоміжній не адо-
воляє: а він фізично та слабкий, не ви-
держує, скоро томиться. На його
в другій половині гри ніхто не можна
рахувати. На його місце падається тільки
один гравець, який отакалий Дітих. Я-
кий дає лише грав там. На місце Вороб-
я до поміччю повинен перейти Цамбала,
так, що поміччю виглядає як так: Цам-
бала, Дітих і Борсук. В нападі грати
майже не Петрів ІІ і Коблар. Фльорко
завжди не в формі. Цамбала на право-
му крилі неспосібний. Труш дуже слабкий.
Напад повинен виглядати ось як: Фльорко,
Серетота, Петрів ІІ, Коблар і Вороб-
ей. На місце Серетоти буде можна з
найбільшою частістю покористувати-
ся Петровим ІІ і Мурельником, який вер-
тає майже з м'ча. З поворотом
тих двох гравців устатиться остаточно
напад і всі дружини. Тимчасом підпа-
дає оклад під обмірковування голів секції
футбольної «Жаріки», відзначаючи, що
до м'ча думки збігаються бачого при-
хильників «Жаріки». Василь і Польоні-
я без огляду на ці недоліки свій ви-
гляд за прохання, бач був не мистець-
Ахмед і кандидат до Лянг Суджовий
були добре в Зеєман. Публіка дуже
мала.

чини, а котрий через 30 літ клас трішки під-
кавали передавати під просвітку роботу.
Закодами Покійника заповнено в 17 гро-
малах читальні та вибудовано для них
доми, а далі створено фонд будови «На-
родних Домів» в Золотопотіччині. Через
цього своє життя примував до того, щоб
в кожній громаді була читальня-бібліоте-
ка, захоронка, фребліанка, віршичний ар-
тист, робітник, кооператива, факхова шко-
ла, каса, шкільна, шкільна і т. п. По Бо-
гослуженні покладали доповідку на гарно
прибрані і укачані селянським воєн, до
котрого запряжено три пари чорних се-
лянських коней. Домовина прикрита чер-
воною китайкою з гризубом, а дошка
на 12 мірок від філії «Просвіти» в Буча-
чи, мшан Золоторі Поточка і читальня
«Просвіти». По обох боках почесні сто-
рожі карних дубовиків. На місці вічного
словичку попрашали Покійного: їж, Ко-
роль від філії «Просвіти» в Бучачі та від
повітових українських установ, а далі від-
поручники читальні: пп. Кузь, Комар-
ницький і Деліанський та відповідники Го-
ловного Визіу Т-ва «Просвіти» п. П. Пе-
трик, які згадуючи громадянству всі
заслуги Покійника, віддали йому гідно
останню пошану і попрашали в далеку
дорогу невіджалованого і незаступного
добродія освітнього життя в Золотопот-
іччині. — В. П. П.

ОПОВІСТКИ.

Ленцій сольового спілку відіже Анна
Крумельницька, учениця проф. Дале-
Фюме і Данте Лярі в Медіоляні. Пробі-
голосів і вписи у Львів і вул. Кра-
шевського ч. 23. Партер на ліво,
щодоно між 11—12 перехід. 352 4—5

Новий Український Театр під дир.
Панаса Карабінєвича

Бібрек:
6.IX. Гейма.
7.IX. Вій.
8.IX. Спрітка Ася.
9.IX. Ой не ходи Гришо. 6—9

На «Рідну Школу» зложили ВП. П.:
Неоніа і д-р Михайло Терлецький 30 зол.
записок побажань з приводу відзначення
п. Гр. Терлецького з п. Уланю Долін-
ською, Роман Бриквич — Кривецьке
1750 зол., як збірку підчас фестивалю, Мі-
севич Кость бандурист — Верхата
6 зол., як збірку з концерту.

Надзвичайні датки на ратунок «Рід-
ної Школи» зложили ВП. П.: о. Мітра-
Тит Войнарович 200 зол., надрадині
Марія Ошкєвич 10 зол., Іж. Лев До-
рошівський, Угнів 15 зол. — Жертво-
давцям складає шпору подяку — Головна
Управа. 472 1—1

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

Ф А Б Р И К А «Дріт» Львів-За-
карпатів Корози Яна III. ч. 5
поручає найдешевше сітки до курин-
ків, улажує цілковиті огорожі тенісових
кортів, візь, городів, разом з брамами і
фінтхами. Телефон 16—18 і 13—27. 18—7

ГОДИННИК ВАШІ буде найбільше на-
глядати у найбільшій годинничар-
ській робітні Івана Зельтенрайха,
Львів, на Марійській 5. — З провінції
просимо репаранті прислати поштою
— Старою дамськ годинники пе-
реробляємо на ручні. 3 6 113-7

НОТАРІАТ в Богородчанках потребує
нотаріального кандидата на ставку
посаду. 452 2—3

ДО ВІНАЙМУ 2 рази по 3 покої
і кухні (дизинчик), повний комфорт
— при вул. А. Потоцького — за 2—3
літнім чинном згоди. — Близькі відомості
подасть н. І. Левіна, сиди при вул.
Руській. 470 1—1

П О Н У К У Є Т Ь С Я інструктора для уч-
ниці ІІ класу гімназії. Винагорода пі-
сля уніка. — Зголошення на адресу:
о. М. Давидюк, Уніи к. Радехова. 469 1—2

А Д В О К А Т д-р Степан Мудрецький
і Товстий місті (Таусті) прийме ру-
тинного компіента. 461 1—3

С П І В Ь О К А Т О Р А ескит. двоєх на-
ш і в урядників пошукуються на ме-
стечку з півним удержанням. Покій фрон-
товий в околиці стрийського парку,
електричне світло, ланічка. — Близькі
відомості вул. Косинерська (бічна вул.
Каленської) 1/1 двері ч. 5. 462 1—3

Д І В І П А Н О Ч К И знайдуть догідне при-
міщення при інтелігентній родині.
Ганько від учителя-селян семінарії.
— Інформації: Львів, Ринок ч. 39. «Груа»
471 1—2

Х О Ч Е К У П И Т Ь нову оригінальну гу-
нцувальну сиринку з дубового сузо-
го дерева, соданої роботи за 350 зм. код
Польки гарантія. — Зголошення: Проко-
пович, учить пром. школи, Коломи, вул.
Минікева ч. 56. 463 1—2

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакції не відповідає.

Спеціаліст надуг легініа, серва і жолуза

д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 46.

432 Пересвітлення Рентгеном. 4—24

РЕНТГЕНОЛОГ

Д-р Людвика Лянде Ляйнерова

Львів, вул. 3-Мая ч. 7.

463 повернула. 1—6

Впр. 00. Парохів, що улажує у
своїх парохів місії, просить двоєх інва-
лідів УГА, що займаються продажою де-
воціоналізм, щоб були ласкаві покла-
жити про речення місії хоч тижень
наперед і ним способом дати змогу сво-
ім людям заробити на прожиток. Ласка-
ві оголошення Л. Якія, Запитів п. Під-
ліски жалі. 1—2

КОНКУРС

Старшина «Рідної Школи» в Хо-
дорі: пошукую факхові учителів до
неосвітл і-класової асепародної школи
прикотно в Ходорів. Подання вносити
не далі як до 15. вересня 1928, на-
писарів д-ра Троїана, Ходорів, для пані
Кришчівної. Неприймі без відповіді.
Платня після умови. 465 1—1

ФАХОВИМ
ШОФЕРОМ

стане команді по у-
чінню львівських
КУРСІВ САМОХОДОВИХ
Іж. Александра ЮГОГО
Львів, вул. Коopersька 54.

Школа виступає при найбільшій карсти-
тах і самоходових гаражах в Галичці. До-
кладна і шкоро наука. Окрема ратуна. По-
лекції незалежні. Інформації і програми
улаже Управа курсів. Вписи щоденно 474 1—3

ПАРОВА ЛАЗНЯ

як також ванни і туші при
вул. ЖОВКІВСЬКІИ ч. 40.

(біля залізничної рампи), лапа на від-
літній парові, по основній реконструкції
відкрито від дня 1. IX. 1928, поручає
с. Н. Т. ПУШЛИЦІ (Аматорам дубові
454 1—2)

(Добуд трамвайчик ч. 3. 2. або 103)
Спеціаліст-нагінтмар, фризьер і т. п.
в ЗАВЕДЕННЮ

8 зол. ПЕРСТЕНЕЦЬ 8 зол.

з 14-карат. золота з рубіном тільки у
Б. ГРИНБЕРГА Сикетуська 4.

ПЕРЛЬМУТТЕРА УЛЬТРАМАРИНА

с безцінно найліпшою і найкращішою
фарбою до біла, вапна і малярських ці-
лей. Відзначена на виставках в Брюсселі,
Медіоляні і Паризі золотими медалями
1902 Сирізь до набуття. 34—7

Звичайні Загальні Збори.

Української Покійної Бурси (святи Мар-
кіана Шаткевича в Бродях відбудуться
дня 16. вересня 1928 р. о годині 5-й
по позууді в селі Товариства «Основа»
з наступними дієвими порадами:

- 1) відкриття зборів;
- 2) відкриття протоколу з попередніх
загальних зборів;
- 3) звіт Виділу адміністративної за 1927-1928 р.
- 4) звіт контрольної комісії з внесення
на улаження виділоми абсолютної;
- 5) вибір голови Товариства, двоєх чл-
нів виділу в місті виділованих, 3 за-
ступників і 3 членів контрольної комісії;
- 6) внесення і записи.

На случай браку кимплету відбудуть-
ся Збори о год 5-й попол. в тім самім
дні і місці без огляду на число прису-
тніх членів.

В Бродях, дня 2. вересня 1928 р. ЗАВН-
ДІЛ: о. Варіан Зафійовський, голова.
Д-р Теодор Жоліричун, секретар. 466

Присилайте передплату!

ЖАДАЙТЕ БЕЗПЛАТНО

мояго цінника, музичних інструментів і грамофонів
також найновіші зинки плит а переконаєтеся, що

ROK ZAŁ. 1890. мій магазин є найліпший і найде-
шевший в цілій Польщі.

для реклами скрипки шкільні 15
доброї якості тільки золотих 15
Львів, вул.
Адольтф Боденштайн ЛЕГІОНІВ 37
заприсяжений зпатор судовий Телефон 38—36.

!!! НА 6 МІСЯЧНІ СПЛАТИ !!!

жіночі плащі, Рагляни, Футра, Одяги мужські
з найліпших бельєських матеріалів, як готові так і на міру поручає

Краєвий Склад Одіння ЛЯНГ
Львів, Пасаж Міколяша.
Позір на фірму ЛЯНГ. — Продажа на поверсі проти
дроговерії Міколяша. 2—3

Ф А Б Р И К А вул.
Кордецького
ч. 51 прийме дімчата
до роботи. 458 2—2

А Д В О К А Т Кшип-
тевич в Галич-
ниці прийме ви-
правного соціалізатора.
451 2—2

В Д О В А до савне-
вину, бездітна,
середнього віку —
пошукую посади до
заряду дому. Визна-
ється на «ласкавій
господарні. — Зголо-
шення до «Ліа» під
«Жард». 459 2—2

М О Д Н І бранзо-
вину, також
іншу бідутерію по-
ручає дешево Дом-
бровесі-Розва-
жєвсєй, Львів (Го-
жевсєй, Жордан, Тел-
27—29 2481 11—7

МАШИНИ
до ШИТТЯ
НАЙНОВІШОЇ СИСТЕМИ
з 15-літньою гарантією
ТАКОМ

Машины до писання
америк. „ROYAL“
поручає на дуже догідних умовах
фірма 472 1—1

„ПОЛЬТИП“
Львів, вул. Ягайлонська 20.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

СТЕПАН ТАИЧАКОВСЬКИЙ.

Дня 29. вересня 1928 р. помер у Золотім
Потоці ратей Степан Таичаковський в
75-ому році життя. — Покійник був по-
чесним членом Товариства «Просвіти»
у Львові і відомо раду читальні «Просвіти»
в Золотопотіччині. Похорон відбувся при
великому залозі паролу дня 1-го вересня
1928 р. в Золотім Потоці. Вкази в йому
участі: відповідник Головного Т-ва «Про-
світи», відповідники повітових україн-
ських установ в Бучачі, читальні «Про-
світи» і різномислених організацій Золото-
потіччині, а далі громадянство і мішан-
ство Золотого Потока без різниці наро-
дності. В церкві приїхав Покійного о. Га-
єйбєн, який в прекрасних картинах ви-
значив устийні змагання «дівуси Степана»
за всіх дізнавач національного життя за
весь його довгий вік. Покійника жерта-
вся все, що має, для добра народу, а в
жирну чергу для селістия Золотопотіч-

За редакцію відповідає Василь Мудрий.

Видан Виданнича Спілки «Діло».

З друкарні Видавничої Спілки «Діло», Львів. Ринок ч. 10.